نگهداری از منابع طبیعی و سختی کار محیط‌بانان بررسی شد

مصائب نگهبانان طبیعت

نگهداری از منابع طبیعی ایران را شاید بتوان در ردیف یکی از خطرناک‌ترین یا پرریسک‌ترین مشاغل دولتی نام‌گذاری کرد. فرقی نمی‌کند محیط‌بان محیط‌زیست‌باشی یا جنگلبان سازمان منابع طبیعی، مهم این است که هرآن ممکن است در معرض سلاح و گلوله متخلفان باشی. اتفاقی که ششم اردیبهشت در پارک ملی گلستان به دست متخلف یا متخلفان برای کاظم مصدق، یکی از محیط‌بان‌ها پیش‌آمد و جانش را از دست داد و برای چندمین بار غبار از این حقیقت تلخ تکاند که پاسبانان طبیعت، خود بی‌پناه‌ترین‌اند. ناگفته نماند که مثل بیشترِ چالش‌های محیط زیستی، جنبه‌های مختلف این مسئله نیز پشت اظهارنظرهای احساسیِ شتاب‌زده مغفول مانده تا شاید پرده از ضعف‌ها و مسئولیت‌های برزمین‌مانده مدیران کنار نرود!

مسئولان سازمان حفاظت محیط زیست با در پیش گرفتن استاندارد دوگانه، از یک سو شغل محیط‌بانی را «مهم و ارزشمند» جلوه می‌دهند و از سوی دیگر برای افزایش حقوق آنان، تجهیز ایستگاه‌های محیط‌بانی و تأمین خودرو و موتورسیکلت اقدام مناسبی انجام نمی‌دهند. کنشگران محیط زیست نیز بارها هشدار داده‌اند که قوانین داخلی از شغل محیط‌بانی حمایت نمی‌کند. در سال‌های اخیر شمار زیادی از محیط‌بانان براثر درگیری با شکارچیان غیرقانونی و حوادث مختلف مجروح شده‌اند یا جانشان را از دست داده‌اند.

حسین موسوی، مدیرکل حقوقی سازمان حفاظت محیط زیست، اعلام کرده که طی سال‌های گذشته دست‌کم ۱۵۷ محیط‌بان درراه حفاظت از محیط زیست جانشان را از دست داده‌اند. همچنین ۳۷۹ نفر دیگر نیز حین انجام کار مجروح شده‌اند.

این مقام دولتی با اذعان به ضعف قوانین تأکید کرده است که باید قوانین حفاظتی و محیط زیستی پیشگیرانه و مناسب با چالش‌های امروز در این حوزه به تصویب برسد.

مشکلات قانون به کارگیری سلاح

همواره ضعف‌های موجود در قانون به کارگیری سلاح در دو سر سازِ بوده و فعالان محیط زیست خواستار بازنگری در حمایت‌های قانونی از محیط‌بانان شده‌اند.

در همین رابطه منوچهر فلاحی، معاون یگان حفاظت محیط زیست در گفت‌وگو با ایسنا درباره امکان دفاعی محیط‌بانان می‌گوید: «با توجه به قانون موجود، محیط‌بان زمانی می‌تواند از خود دفاع کند که احتمال بدهد جانش در خطر است. این یکی از مشکلات است که محیط‌بان باید منتظر باشد طرف مقابل تیراندازی کند تا اگر تیر نخورد یا از ناحیه حساسی آسیب ندید و هوشیار یا زنده باقی ماند، بتواند از خود دفاع کند. از این رو تنها زمانی محیط‌بان می‌تواند از سلاح استفاده کند که بیم تعرض به جان اوست. محیط‌بان صرف حضور شکارچی غیرمجاز یا حتی در شرایطی که شکارچی جان گونه نادری مانند یوزپلنگ را تهدید می‌کند، اجازه شلیک ندارد. باید منتظر باشد که طرف مقابل تیراندازی کند و اگر جان سالم به در برد، می‌تواند از خود دفاع کند. قانون به کارگیری سلاح بندهایی دارد که عنوان کرده می‌توان برای دفاع از جان خود یا دیگران از سلاح استفاده کرد اما در عمل این گونه است که باید اثبات کرد فرد مقابل تیراندازی کرده و جان شما در خطر بوده است حتی اگر متخلف زخمی شود، باید اثبات شود که محیط‌بان در شرایط دفاع مشروع بوده است. این وضعیت کار محیط‌بانان را بسیار سخت کرده است. مواردی بوده که محیط‌بان احساس کرده جانش در خطر است و به شکارچی شلیک کرده سپس محیط‌بان متخلف شناخته شده است.»

معاون یگان حفاظت محیط زیست درباره سابقه کشته شدن محیط‌بانان می‌گوید: «از سال ۱۳۵۰ تا به حال با اتفاق تلخ اخیر (مرگ کاظم مصدق)، ۱۲۳ محیط‌بان به شهادت رسیده‌اند و یا جان خود را از دست داده‌اند، البته همه این موارد با تیر مستقیم نبوده است. بعضی براثر تعقیب و گریز سقوط کرده‌اند، برخی غرق شده‌اند و جان باخته‌اند. امابه طور میانگین می‌توان گفت سالانه حدود دو محیط‌بان جان خود را از دست می‌دهند. این آمار نشان می‌دهد، جامعه‌ای که محیط‌بانان با آن مواجه هستند خشن نیست اما بعضی از این اقشار که محیط‌بانان با آن سروکار دارند، افراد متخلفی هستند و گاهی کار به خشونت کشیده می‌شود.» وی ضمن تأکید بر مشکلات قانون به کارگیری سلاح می‌افزاید: «قانون مشخص نکرده محیط‌بان دقیقا در چه شرایطی می‌تواند از سلاح استفاده کند. در حال حاضر محیط‌بان باید خود را در معرض خطر قرار دهد و اگر تیر به او نخورد، دفاع کند. این در حالی است که نمی‌توان ذهن متخلفان را خواند و فهمید قصد حمله دارند یا نه؟ محیط‌بان در لحظه نمی‌داند که طرف مقابل قصد تیراندازی دارد یا فقط می‌خواهد منطقه را ترک کند؟ در این شرایط، محیط‌بان باید کاملا در حالت دفاعی بماند و اجازه استفاده پیشگیرانه از سلاح را ندارد. این وضعیت باعث شده که محیط‌بانان در شرایط میدانی دچار سردرگمی شوند. اکنون کار محیط‌بان پدافندی است، یعنی منتظر اقدام متخلف می‌ماند و بعد عکس‌العمل نشان می‌دهد. این روند باید تغییر کند و به محیط‌بان اجازه داده شود که در مناطق حساس‌تر، در صورت مواجهه با خطر، کار آفندی انجام دهد و با تهدید مقابله کند.»

قانون درباره استفاده محیط‌بان‌ها از سلاح چه می‌گوید؟

حسین رئیسی، حقوقدان نیز بر همین موضوع تأکید کرده و می‌گوید: «محیط‌بانان، به‌عنوان جزئی از ضابطان دادگستری، حق حمل و استفاده از سلاح را برای انجام وظیفه دارند و مانند سایر نیروهای مسلح قانون استفاده از سلاح در مورد آن‌ها هم صادق است، ولی از حمایت‌هایی که سایر نهادهای مسلح از مأموران خود می‌کنند، در یگان حفاظت از محیط زیست، خبری نیست.»

این وکیل و استاد دانشگاه، همچنین به برخی ضوابط استفاده از سلاح توسط تمامی ضابطان دادگستری از جمله، لزوم مراحل استفاده از سلاح که شامل اخطار، شلیک هوایی و پس از آن شلیک به پایین تنه می‌شود نیز اشاره کرده و عنوان می‌کند: «مطابق قانون، ماهیت شغل محیط‌بان ها به گونه‌ای است که باید با افرادی که متجاوز به حریم حوزه‌های محیط زیستی و حیات وحش حفاظت شده هستند مقابله کنند. بنابراین بنا به شرایطی که در دستورالعمل‌ها اعلام شده، مجازند با افراد متخلف برخورد کنند. با این که این موضوع کاملا عادی است، اما آنچه جای تعجب دارد، نوع برخورد با این موضوع به مثابه قتل عمد است.»

این حقوقدان که بیش از بیست سال وکیل بوده، این برخورد دستگاه قضائی را ناشی از دو ایراد ساختاری در قوانین می‌داند. او در این رابطه می‌گوید: «در چنین مواردی، اول این که برخلاف سایر بخش‌های نیروهای مسلح که دولت از محل بودجه عمومی حق‌دیه قربانی را پرداخت می‌کند مسئولیت کیفری فقط متوجه فرد محیط‌بان است و سازمان دست‌اندرکار از زیر بار آن شانه خالی می‌کند. دومین ایراد ساختاری این است که تعریف قتل عمدی در ساختار حقوقی نادرست است. در قوانین ما، چنانچه فردی به بخش حساس بدن دیگری، با هر وسیله ممکن، صدمه‌ای وارد کند که منجر به مرگ شود، حتی اگر عمدی نباشد، به استناد ماده ۲۹۰ قانون مجازات اسلامی، عمدی است و این تعریف نادرست است. در این تعریف فردی که از روی شرارت، فرد دیگری را به قتل رسانده با کسی که مثلا امور حفاظت از محیط زیست بوده و به خطا و به دلیل رعایت نکردن ضوابط، منجر به کشته شدن فرد دیگری شده، یکسان در نظر گرفته می‌شود. به همین دلیل است که باید تعریف سنتی از قتل عمد را تغییر دهیم و افرادی را که بدون قصد قبلی منجر به کشته شدن فرد دیگری شده‌اند، از خطر اعدام نجات دهیم.»

این وکیل در ادامه به ناکافی بودن مجازات محتمل در صورت محاکمه محیط‌بان بر مبنای اتهام قتل شبه‌عمد نیز اشاره کرده و می‌گوید: «در ساختار قانون مجازات اسلامی، اگر بخواهیم اتفاقی که افتاده را مصداق قتل شبه‌عمدی در نظر بگیریم، مجازات به‌قدری ناچیز است که جبران‌کننده خسارتی که به قربانی و خانواده او وارد شده، نیست. بنابراین، ساختار نیاز به اصلاح دارد. اگر ساختار تعریف قتل عمدی تغییر کند و مواردی شبیه این، مانند بسیاری از کشورهای دنیا از موارد قتل عمدی به قتل درجه دو تغییر کند که هم مجازات نسبتا سنگینی دارد و هم به اعدام محیط‌بان نمی‌انجامد، عدالت اجرا خواهد شد.»

به باور «ایمان معماریان»، دامپزشک و فعال حیات وحش نیز این حکم نادرست است؛ زیرا شرایط خاص استفاده از سلاح توسط محیط‌بان را نادیده می‌گیرد. او در ادامه با اشاره به تجربه خود از فعالیت در برخی کشورهای آفریقایی می‌گوید: «شکارچیان غیرقانونی، سود بزرگی می‌برند و به همین خاطر به هر نحوی حاضرند، منافع خود را حفظ کنند. مثلا در نامیبیا، شکار کرگدن، مجازات اعدام دارد. ولی با این وجود منافع مالی که فروش شاخ کرگدن دارد، آن‌قدر زیاد است که شکارچی خطر اعدام شدن را به جان می‌خرد.» او همچنین با «جنگی» توصیف کردن شرایط مقابله محیط‌بانان با متخلفان، می‌گوید: «در مورد ایران، با این که سود و مجازات شکار غیرقانونی به سنگینی آفریقا نیست، ولی بازهم در شرایط اقتصادی کنونی، آن‌قدر انگیزه مالی بزرگی دارد، که فرد حاضر شود به خاطر آن به محیط‌بان آسیب برساند. این را بارها در کشته شدن محیط‌بان توسط شکارچی‌های غیرقانونی و تخریب گران محیط زیست، دیده‌ایم.»

علاوه بر این‌ها، عدم دسترسی محیط‌بانان به تجهیزاتی که می‌تواند از شدت درگیری‌ها بکاهد، از دیگر عواملی است که در نهایت به خشونت و آسیب بیشتر به محیط زیست منجر می‌شود. معماریان در این باره می‌گوید: «محیط‌بان‌های ایران تجهیزات بسیار ابتدایی دارند، بعضی پاسگاه‌ها با این که چند صد هکتار راتحت نظر دارند، حتی ماشین مناسبی ندارند و محیط‌بان‌ها مجبورند با پای پیاده یا موتور گشت‌زنی کنند. همین طور تجهیزات ردیابی شکارچیان را هم ندارند و از آن‌ها همیشه یک قدم عقب‌ترهستند.» به باور این فعال محیط زیست، «قانون‌گذاران و مجریان قانون، ارزش محیط زیست و حیات وحش را به معنای واقعی نمی‌دانند و به همین خاطر است که محیط‌بان را بی‌دفاع و بدون پشتوانه در چند صد هکتار زمین، بدون تجهیزات رهامی‌کنند تا باکسانی که برای تخریب محیط زیست و کشتار حیات وحش آمده‌اند، دست و پنجه نرم کند. در آخر هم براثر استفاده از سلاح محکوم شده و مجرم شناخته می‌شوند.»

اما برخی از حقوقدانان و پژوهشگران محیط زیست و منابع طبیعی در گفت‌وگو با رسانه‌ها مطرح کرده‌اند که تغییر در ماهیت سلاح و نحوه استفاده از آن لزوما نمی‌تواند به کارآمدی حفاظت از طبیعت و حیات وحش کمک بیشتری کرده و در نهایت جان محیط‌بانان و شکارچیان را از مرگ احتمالی نجات دهد. آن‌ها در این زمینه توضیح می‌دهند: «اینکه به محیط‌بان یا جنگلبان اختیار داده شود که بتوانند از سلاح در موقعیت خطر و برای حفاظت از خود استفاده کنند برای مدیریت بهتر کفایت نمی‌کند. چرا که در صورتی که محیط‌بان یا دیگران توجیه نباشند به کارگیری سلاح می‌تواند بسیار مخرب باشد. در مجموع باید از جان همه انسان‌ها چه شکارچی و چه شکاربان حفاظت شود و قوانینی که این مسئله را در نظر نگرفته باشد، قوانین جامع و مانعی نیست و نمی‌تواند وضعیت حفاظت از محیط زیست و منابع حیاتی را بهبود ببخشد. استفاده از سلاح در چارچوب قوانین کارآمد نیست، در نهایت باید گفت که راهکار مقابله با شکارچیان و حفاظت از عرصه‌های طبیعی بی‌شک استفاده از سلاح و تجهیزات نظامی نیست. اگر مجازات افراد متخلف به میزانی افزایش پیدا کند که ریسک تخلف بالا برود، قطعا اقدام به جرم و تخلف در این مناطق کاهش پیدا می‌کند. بنابراین اگر مجازات افزایش پیدا کند، آزمندان و قاچاقچیان به خود اجازه تخلف نمی‌دهند یا اگر بدهند دور چنگ قانون گرفتار شوند، مجازات متناسب خواهند شد. وقتی با متخلفی مواجه شدیم، باید با قاطعیت قانون با آن برخورد شود. اعمال قانون بهترین راه بازدارندگی است اما به شرطی که قانون به خودی خود قوی و بازدارنده باشد.»

مسئولیت‌ها تناسبی با اختیارات ندارد

مطابق نقطه‌نظر مجید نوائیان، مدیر موزه حیات وحش دارآباد نیز عواملی که شغل محیط بانی را به شغلی پرخطر تبدیل کرده، تنها به ضعف قانون بازنمی‌گردد. عمده مشکل این است که «مسئولیت‌ها تناسبی با اختیارات ندارد»؛ یعنی مسئولیت‌هایی که برعهده یگان حفاظت سازمان محیط زیست است تناسبی با اختیاراتی که به آن‌ها داده شده ندارد که این مسئله در سطوح مختلفی قابل بررسی است: «یک، در سطح اجرایی. دو، در سطح قانونی. سه، در سطح پشتیبانی یا لجستیک. چهار، در سطح مدیریت. هرکدام از این عناوین و علل چهارگانه نیز به زیر عنوان‌هایی تقسیم‌پذیر هستند. مثلا در حوزه اجرایی یکی از مواردی که می‌توان نام برد این است که وسعت مناطق تناسبی با تعداد محیط‌بان‌ها ندارد و از همه مهم‌تر این است که قانون به مشکلات محیط‌بان‌ها مادامن می‌زند. اگر چه محیط‌بان ضابط قضائی است، ولی آن قدرتی را که سایر ضابطان قضائی از جمله مأموران نیروی انتظامی یا دستگاه‌های دیگر دارند محیط‌بان ندارد و خود محیط‌بان هم اگر لازم باشد، از نیروی انتظامی و سایر مراکز نظامی دیگر کمک می‌گیرد. این قانون اساس صدور رأی قاضی می‌شود و در نتیجه این‌ها قاضی به رغم میل باطنی‌اش محیط‌بان را محکوم می‌کند و یکی از چالش‌های سازمان محیط زیست هم همین است که گاه مجبور می‌شود دیه و جریمه خطاهای محیط‌بانی را پرداخت کند. معمولا ۷۰ درصد راسازمان محیط زیست تقبل می‌کند و ۳۰ درصد برعهده محیط‌بان است، اغلب محیط‌بان‌ها از عهده پرداخت همان ۳۰ درصد هم برنمی‌آیند، لذا صندوقی برای جمع‌آوری دیه و جرایم محیط‌بانی به همّت عده‌ای از یرین تأسیس شده است. در حالی که می‌توان با اصلاح قانون این مشکلات را برطرف کرد. غیر از اصلاح قانون برای این موضوع باید قانون جدید هم نوشته بشود زیرا زمانی که قانون فعلی نوشته شده، مناطق ما به اندازه حالا معارض نداشته‌اند.»

مدیر موزه حیات وحش دارآباد در مورد پشتیبانی یا لجستیک هم به ماشین آلات و وسایل نقلیه محیط‌بانان اشاره کرده و می‌گوید: «امکانات تناسبی با محیط و شرایط کاری آن‌ها ندارد. شاید در جایی نیاز باشد که محیط‌بان ما در تالاب انزلی از یک قایق پرسرعت استفاده کند، یا در پارک ملی لار ماشین برف‌نورد داشته باشد، شاید هم در جای دیگری به پیک آپ و کاپرا و وسایل نقلیه این چنینی نیاز پیدا کند و در جای دیگر شاید برای زیر نظر داشتن منطقه حتی نیاز به هلی‌کوپتر داشته باشد یا لازم باشد از پهپادها استفاده کند. با این حال اکثر وسایل نقلیه محیط‌بانان یا مستعمل و فرسوده هستند یا بنزین گران شده و بنزین ندارند، یا خراب شده و تعمیرکار ندارند. با این شرایط چطور بتوانند گشت‌زنی کنند؟ بارها شده که مخبر تماس گرفته و موردی را گزارش داده و وسیله نقلیه برای رفتن در دست نبوده است. من اینجا می‌توانم آمار رسمی ارائه کنم و شاید برای اولین بار هم باشد که اعلام می‌شود؛ بیشترین آمار شهادت محیط‌بانان ما ناشی از تصادف و پرت شدن ماشین از کوه به دلیل نقص فنی و فرسودگی در حین گشت‌زنی یا تعقیب و گریز بوده است. این فرد را گذاشته‌اند که هم از حیوانات مراقبت کند، هم حواسش به مستثنیات و چوپان‌ها و مهمانان آن‌ها باشد، هم مواظب اشرار باشد که به این‌ها ضرری نرسانند و غیره، آن وقت می‌بینیم که ماشینش بنزین ندارد! و سال‌هاست که قایقش خراب شده و کاری هم نمی‌تواند بکند. من خبر دارم که سال‌هاست در یک منطقه حفاظت شده یک گونه ماهی خاص هست که مردم محلی می‌روند صید می‌کنند و محیط‌بان کاری از دستش برنمی‌آید. چون دسترسی ندارد که بتواند برود آنجا. یا مثلا در مورد مستثنیات، اول بهار، حوالی اردیبهشت ماه، اگر کسی بخواهد برود منطقه خانگُرمز یا منطقه لار گیاهان دارویی جمع کند و یک چای کوهی دم کند، به خاطر جمعیت زیاد سگ‌ها در آن منطقه نمی‌تواند! سگ با چوپان رفته و برنگشته. زمستان را آنجا گذرانده و پلنگ هم دیگر حریف آن سگ نمی‌شود. تصور کنید با وجود این همه سگ یک محیط‌بان با این امکانات محدود چطور می‌خواهد برود در مناطق گشت بزند؟ آن هم در حالی که سگ خیلی بدتر از گرگ است. نکته دیگر شاید باورکردنی نباشد ولی امکانات سرمایشی و گرمایشی است که باعث مرگ شده! برخی از مناطق تحت حفاظت در زمستان بسیار سرد می‌شوند. این‌ها با همین کپسول خانگی بخاری را روشن می‌کنند و چندین محیط‌بان ما بر اثر گازگرفتگی دچار مرگ خاموش شده‌اند. چرا فعالان محیط زیست در چنین مواردی دل‌شان به درد نمی‌آید؟ یکی دیگر از موارد نبود امکانات پزشکی و امداد و نجات بوده است. مورد داشتیم که محیط‌بان دچار مارزدگی شده یا شب کفش را از پا درآورده رفته کفش را بپوشد عقرب در کفشش بوده و نیشش زده، و به دلیل دوری از مرکز درمانی و امکانات امداد و نجات و پزشکی یا جانش را از دست داده یا ازکار افتاده شده است.»

اصل برگ سبز (شناسنامه) خودروسواری پژو ۴۰۵ به شماره پلاک ۹۵۷م۳۲ ایران ۲۴ رنگ نقره ای مدل ۱۳۸۵ به شماره موتور ۱۲۴۸۵۲۲۹۳۹۵ و شماره شاسی ۴۰۳۱۰۱۴۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت خودرو (برگ سبز) مربوط به سواری سیستم پراید تیپ صبا جی تی ایکس مدل ۱۳۸۱ به رنگ سفید روغنی به شماره نیروی انتظامی ۲۱ه۵۴۸ ایران ۶۹ به شماره موتور ۰۰۳۳۰۸۴۴ و به شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۱۷۹۵۸۹۸ متعلق به آقای عبدالغفور آق به شماره ملی ۲۰۳۱۳۳۶۰۱۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و برگ کمپانی کارت ماشین و معاینه فنی ماشین پیکان وانت سیستم پیکان تیپ ۱۶۰۰i مدل ۱۳۸۶ به شماره شاسی ۳۱۶۰۰۲۲۳ و شماره موتور ۱۱۴۸۵۰۱۵۴۷۷ و شماره پلاک ۴۱۳ط ۶۵ ایران ۱۸ به نام داود زارعی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و برگ کمپانی ماشین سمند سیستم سمند تیپ ایکس ۷ مدل ۱۳۸۲ به شماره شاسی ۸۲۲۰۳۱۵۶ و شماره موتور ۳۲۹۰۸۱۲۱۰۲۶ و شماره پلاک ۳۹۴ط ۶۴ ایران ۱۸ به نام داود زارعی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ فروش کارخانه و برگ سند خودرو سواری ساندرو - هاچ بک SANDRO مدل ۱۳۹۵ به رنگ نقره‌ای متالیک به شماره موتور NAPBSRBYVG۱۰۰۸۸۷۲ - K۴MA۶۹۰R۱۳۴۳۱۵ به شماره شاسی به شماره پلاک ایران ۸۱- ۷۷۶ب۵۹ به نام اینجانب ابوذر خدیبی - بروجنی به شماره ملی ۴۶۵۰۴۴۶۴۷۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل پروانه ساختمان مسکونی به شماره ۱۶۷۰۰ تاریخ ۱۳۸۹/۸/۶ به کد نوسازی ۶-۲۱-۷-۲ به شماره پلاک ثبتی ۳۳۶-۱۲۵۴ به نام آقای محمدرضا مختاری و خانم زهرا فراهانی صادره از شهرداری بروجن به آدرس بروجن - بلوار رسالت خ رسالت ۱ پلاک ۱۳ به کدپستی ۸۸۸۱۶۳۳۸۸۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

دانشنامه دائم فارغ التحصیلی اینجانب پریسا خزایی پول فرزند حبیب به شماره شناسنامه ۴۰۰ صادره از نوشهر در مقطع کارشناسی رشته برق الکترونیک صادره از واحد دانشگاهی علامه محدث نوری - نور با شماره ۴۰۰۲ص۸۹/۱۰ - ۸۹/۶/۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه علامه محدث نوری به نشانی شهرستان نور - خیابان شیخ فضل اله نوری ارسال نماید.

برگ کمپانی خودرو سواری هاچ بک سیستم ام وی ام مدل ۱۳۹۵ به رنگ سفید روغنی به شماره انتظامی ۲۱ه۵۲۶۱ ایران ۳۸ به شماره موتور MVM۴۸۴FBDG۰۰۹۱۸۹ به شماره شاسی NAIGBAYL۰G۱۰۰۹۴۱۸ به نام امیرحسین فخری متولد سال ۱۳۶۲ به شماره شناسنامه ۳۰۲۳ و کد ملی ۰۰۶۸۳۳۰۸۰۴ فرزند محسن مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۷ به شماره انتظامی ۶۹- ۱۹ه۵۸۹۳ و شماره موتور ۱۲۴۸۷۱۵۴۶۴۹ و شماره شاسی NAAM۰۱CAX۹R۲۸۳۵۸۸ به مالکیت فریده یوری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز (شناسنامه مالکیت خودرو) سواری پراید هاچ بک مدل ۱۳۸۰ به رنگ سفید شیری به شماره انتظامی ۷۶۳ل۶۷- ایران ۷۲ به شماره موتور ۰۰۲۶۴۲۳۳ شماره شاسی S۱۴۴۲۲۸۰۱۶۳۰۵۱ به نام محمدحسین عباسی هتکه پشتی فرزند غلامحسین مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی (فاکتور فروش) و برگ سبز (شناسنامه) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۹۶ به رنگ خاکستری متالیک به شماره پلاک ۸۵ه۵۸۱ ایران ۵۵ به شماره موتور ۱۲۴K۱۰۴۴۶۷۶ به شماره شاسی NAAM۱۱VE۶HK۷۵۷۴۰۶ به نام منصوره کشاورز بهادری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و شناسنامه مالکیت خودرو سواری پراید جی تی ایکس آی به رنگ مشکی متالیک مدل ۱۳۸۴ به شماره پلاک ۲۲۷س۹۵ ایران ۶۹ به شماره موتور ۰۱۳۹۹۹۷۰ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۴۷۴۴۷۱۳ به نام آقای ابراهیم آباریان فرزند عیسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز پراید مدل ۸۶ رنگ بژ به شماره شهربانی ۴۵۴س۱۲ ایران ۷۵ به شماره موتور ۲۱۵۴۵۶۶ شماره شاسی ۱۴۱۲۲۸۶۳۹۱۱۵۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز پژو ۲۰۷ مدل ۱۴۰۴ رنگ مشکی به شماره شهربانی ۱۷۵ن۳۹ ایران ۹۸ به شماره موتور ۲۸۸۸۷۰ شماره شاسی ۷۰۲۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز پراید ۱۳۱ مدل ۱۳۹۰ رنگ سفید به شماره شهربانی ۴۷۶س۲۱ ایران ۷۵ به شماره موتور ۴۴۲۱۲۴۵ و شماره شاسی ۱۴۱۲۲۹۰۰۵۱۰۳۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت دانشجویی اینجانب پوریا نارویی فرزند محمد اقبال به شماره ملی ۳۶۶۱۰۰۶۷۹۷ صادره از زابل دانشجوی رشته حقوق در مقطع کارشناسی از دانشگاه ملی زابل و به شماره دانشجویی ۹۹۲۰۲۱۱۱۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل مدرک دانش نامه پایان تحصیلات دوره کاردانی اینجانب حمیدرضا محمدی قاسم آبادی فرزند محمد حسین به شماره ملی ۰۳۱۰۲۴۲۳۲۰ از دانشگاه آزاد اسلامی واحد تاکستان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل مدرک دانش نامه پایان تحصیلات دوره کاردانی اینجانب حمیدرضا محمدی قاسم آبادی فرزند محمدحسین به شماره ملی ۰۳۱۰۲۴۲۳۲۰ از دانشگاه آزاد اسلامی واحد تاکستان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری کوئیک مدل ۱۴۰۳ به رنگ سفید شیری به شماره پلاک ۹۵۷ص۸۸ ایران ۹۵ به شماره موتور M۱۵/۵۴۶۵۲۳۳ شماره شاسی NAS۸۶۱۱۰۰R۱۱۵۷۶۶۸ به نام نوربی بی کرامتی پور مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سمند مدل ۱۳۹۲ به شماره پلاک ۸۵۱ج۶۵ ایران ۶۱ شماره موتور ۱۲۴K۰۲۶۸۸۸۶ شماره شاسی NAAC۹۱CC۵DF۶۴۱۵۹۳ به نام مصطفی کبودوند مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک گواهینامه موقت اینجانب علی خوشگرد فرزند جواد به شماره شناسنامه ۴۴۹ صادره از ساوجبلاغ در مقطع کارشناسی رشته علوم ارتباطات اجتماعی صادره از واحد دانشگاهی تهران مرکزی با شماره ۷۶۱۰۱۲۵۹۹ و تاریخ ۷۸/۹/۲۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می گردد اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی به نشانی تهران - سوهانک - بلوار ارتش - میدان قائم - خیابان خندان - خیابان سلماس مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی و برگ سبز سواری پراید مدل ۱۳۸۷ رنگ نقره ای متالیک به شماره انتظامی ۵۲۸ه۷۸ ایران ۵۳ و شماره موتور ۲۲۶۸۷۷۹ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۷۶۹۰۸۹۲ به نام محمد روائی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کلیه مدارک سواری پراید GTXI به رنگ نقره ای متالیک مدل ۱۳۸۹ به شماره پلاک ۵۸ط۴۸۱ ایران ۹۱ به نام شهناز میراسمعیلی به کد ملی ۱۶۲۰۳۳۲۹۲۲ شماره موتور ۳۴۵۱۶۴۶ شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۹۱۷۵۶۱۱ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو وانت پیکان سیستم ۱۶۰۰ مدل ۱۳۹۳ به شماره پلاک ۷۲- ۹۴۴ط۶۶ و شماره موتور ۱۱۸P۰۰۷۱۳۹۷ شماره شاسی NAAA۳۶AA۲EG۶۷۰۸۶۳ به نام عین اله شیخ اعظمی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) - سند کمپانی خودرو مزدا ۱۶۰۰ رنگ - مدل ۱۳۷۱ به شماره انتظامی ایران ۲۳- ۴۸ه۳۵۸ شماره موتور ۰۵۴۰۳۳ شماره شاسی ۷۱۶۰۴۳۳۴۶ به مالکیت مرتضی زارع لارگانی به کد ملی ۱۱۱۱۴۳۰۳۱۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز موتورسیکلت بابک ۱۲۵ به رنگ زرد مدل ۱۳۸۶ به شماره پلاک ۷۵۳-۵۲۱۸۳ شماره موتور ۳۰۶۴۸۷۰ شماره شاسی ۱۲۵۸۶۰۱۲۹۵ متعلق به آقای علی عباس نژاد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند کمپانی (فاکتور فروش) و برگ سبز (شناسنامه) و کارت پلاک متعلق به دستگاه خودروی کامیون کمپرسی بنزال کا ۴۲/۱۹۲۴ مدل ۱۳۸۵ به رنگ نارنجی روغنی به شماره پلاک ۹۳۳ع۱۱۵ ایران ۹۸ به شماره موتور ۳۳۵۹۳۲۱۰۱۰۰۲۴۸ به شماره شاسی ۳۷۴۳۳۳۱۶۵۹۷۶۶۸ به نام جبار شاه ولی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مجوز حمل سلاح شکاری متعلق به اینجانب رضا ناروئی فرزند جان محمد به شماره ملی ۳۷۱۹۳۷۴۲۹۷ به مشخصات سلاح از نوع گلوله زنی شکاری کالیبر ۷/۹۲ به شماره سلاح ۱-۳۹۷۷ مدل پنج تیر گلنگدنی ساخت مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت راهور (برگ سبز) سواری پژو ۲۰۶ به شماره موتور ۱۰FSJ۵۴۵۴۹۴۱۲ به شماره شاسی ۸۲۶۴۴۹۴۱ شماره پلاک ۶۱۹ج۲۷- ایران ۷۷ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت راهور (برگ سبز) موتورسیکلت انرژی CDI۱۲۵ به شماره انتظامی ۶۶۹۸۶-۶۲۳ و شماره موتور ۹۱۳۲۲۲۸۱ * NRG به شماره تنه N۱K * * * ۱۲۵E۹۰۰۸۷۲۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت و پلاک و سند مالکیت خودروی سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۹۱ به شماره انتظامی ۵۱۵ق۶۹ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۲۴K۰۱۱۵۰۲۲ به شماره شاسی NAA۰۱CA۶DR۵۹۳۱۵۰ به نام سعید رئیسی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کارت دانشجویی اینجانب رحمت؟؟ دامنی فرفرزندالله بخش به شماره دانشجویی ۹۶۰۷۴۵۳ دانشجوی رشته مهندسی برق مقطع کارشناسی از دانشگاه سراوان مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

پلاکت اطاق خودروی وانت تویوتا ۲۰۰۰ به رنگ سفید معمولی مدل ۱۹۸۲ به نام اله بخش باران زهی به شماره انتظامی ۸۵۵س۲۸ ایران ۹۵ به شماره موتور ۵R۲۰۸۸۰۰۴۹ به شماره شاسی RK۱۱۰۰۴۷۹۳۶ به علت سهل انگاری مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی سواری پژو PARSXU۷ مدل ۱۳۹۹ به رنگ سفید روغنی به شماره موتور ۱۲۴K۱۴۵۲۱۲۸ به شماره شاسی NAAN۰۱CE۳LH۲۴۷۳۷۰ به شماره انتظامی ۶۸۶ق۸۹ ایران ۸۵ به نام حبیب اله هاشمی نیا مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کلیه مدارک برگ سبز - سند کمپانی و کارت و خودروی مینی بوس بنز ۳۰۹ مدل ۱۳۷۱ به رنگ سفید سبز معمولی به شماره موتور ۳۳۴۹۱۱۱۰۱۳۲۶۷۷ و شماره شاسی ۳۷۹۳۹۱۱۶۰۰۷۴۷۶ به نام منصور یارمحمدی به شماره انتظامی ۴۲۸ع۹۲ ایران ۸۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ تردد وانت تک کابین تویوتا لندکروز مدل ۲۰۰۹ به رنگ بژ به شماره موتور ۱FZ۰۸۰۹۳۹۳ به شماره شاسی JTFLJ۷۳J۵۹۶۰۵۶۶۲۳ به شماره انتظامی ۲۵۳۹۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند موتورسیکلت پرواز ۱۲۵CC به رنگ آبی مدل ۱۳۹۱ به شماره موتور ۱۵۶FM۱۰۲۲۹۸۸۸ به شماره تنه N۲N * * * ۱۲۵R۹۱۱۴۴۹۲ به شماره انتظ